



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 22

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 11 februarie 1997

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
12.		15.	
— Lege pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ecuador privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Quito la 21 martie 1996	2	— Lege pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord privind serviciile aeriene, semnat la Londra la 28 martie 1995	7
Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Ecuador privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor	2-5	Acord între Guvernul României și Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord privind serviciile aeriene	8-14
45.		48.	
— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ecuador privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Quito la 21 martie 1996	5	— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord privind serviciile aeriene, semnat la Londra la 28 martie 1995	15
★			
13.		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
— Lege pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Australiei privind comerțul și cooperarea economică, încheiat la București la 8 noiembrie 1995	5	94.	
Acord între Guvernul României și Guvernul Australiei privind comerțul și cooperarea economică.....	6-7	— Ordin al ministrului de stat, ministrul finanțelor, privind aprobarea Instrucțiunilor nr. 35.160/1997 pentru actualizarea cuantumurilor indemnizațiilor de delegare și de detașare, potrivit prevederilor art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 543/1995 privind drepturile bănești ale salariaților instituțiilor publice și regiilor autonome cu specific deosebit pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului, republicată	15-16
46.			
— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Australiei privind comerțul și cooperarea economică, încheiat la București la 8 noiembrie 1995	7		
★			

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR SENATUL

LEGE
pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României
și Guvernul Republicii Ecuador privind promovarea
și protejarea reciprocă a investițiilor,
semnat la Quito la 21 martie 1996

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ecuador privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Quito la 21 martie 1996.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 10 septembrie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
PETRE ROMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 20 ianuarie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74. alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION DIACONESCU

București, 3 februarie 1997.
Nr. 12.

A C O R D

între Guvernul României și Guvernul Republicii Ecuador privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor

Guvernul României și Guvernul Republicii Ecuador, denumite în continuare *părți contractante*, dorind să intensifice cooperarea economică dintre cele două țări, cu scopul de a crea condiții favorabile pentru investițiile investitorilor unei părți contractante pe teritoriul celeilalte părți contractante,

recunoscând că promovarea și protejarea unor astfel de investiții pe baza unui acord vor contribui la stimularea inițiativei economice individuale și vor determina creșterea prosperității ambelor state,

conștiente de necesitatea stabilirii unui cadru juridic adecvat pentru reglementarea și garantarea promovării și protejării reciproce a investițiilor între ambele țări,

au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Definiții

În sensul prezentului acord:

(1) Termenul *investiție* înseamnă, în conformitate cu legile și cu reglementările părții contractante pe al cărei teritoriu s-a realizat investiția, orice fel de active investite de investitorii unei părți contractante pe teritoriul celeilalte părți contractante. Acesta include în special, dar nu exclusiv:

a) drepturi de proprietate asupra bunurilor mobile și imobile, precum și alte drepturi reale, cum ar fi: ipoteci, gajuri și sechestre;

b) acțiuni, părți sociale și oricare alt tip de participare la societăți;

c) creanțe și orice drepturi privind prestații care au ca obiect activități economice și activități culturale, științifice și tehnice, dacă

sunt contractate în mod curent și conforme cu prevederile în vigoare în țara în care s-a făcut investiția și direct legate de o investiție specifică;

d) drepturi de proprietate intelectuală incluzând, în special, drepturi de autor, brevete, design industrial, mărci de comerț, nume comerciale, procedee tehnice, know-how și drepturi de predare la cheie;

e) concesiuni economice conferite prin lege sau prin contract și orice licențe și autorizații conferite în conformitate cu legea;

f) venituri reinvestite.

Orice modificare a formei în care activele sunt investite sau reinvestite nu va afecta caracterul lor de investiție, în conformitate cu prezentul acord.

(2) Termenul *investitor* înseamnă orice persoană fizică sau juridică care

- a) (i) Cu privire la România, persoanele fizice care, în conformitate cu legislația sa, sunt considerate a fi cetățenii săi;
- (ii) Cu privire la Republica Ecuador, persoanele fizice care, în conformitate cu legislația sa, sunt considerate a fi naționali săi.

b) Orice persoană juridică constituită conform legilor și reglementărilor unei părți contractante, avându-și sediul, precum și activitățile sale economice efective, pe teritoriul acelei părți contractante.

(3) Termenul *venituri* desemnează toate sumele produse de o investiție, cum sunt profituri, dividende, dobânzi și alte venituri curente.

(4) Termenul *teritoriu* desemnează:

a) Cu privire la România, teritoriul național, incluzând marea teritorială, precum și zona economică exclusivă, asupra cărora România poate exercita, în conformitate cu legislația sa și cu dreptul internațional, suveranitate, drepturi suverane sau jurisdicție.

b) Cu privire la Republica Ecuador, teritoriul național, incluzând marea teritorială și acele zone maritime adiacente limitei exterioare a respectivei mări teritoriale, asupra cărora poate exercita, în conformitate cu legislația sa și cu dreptul internațional, suveranitate, drepturi suverane sau jurisdicție.

ARTICOLUL 2

Promovarea investițiilor

(1) Fiecare parte contractantă va promova pe teritoriul său investițiile investitorilor celeilalte părți contractante și va admite astfel de investiții conform legilor și reglementărilor sale.

(2) Dacă o parte contractantă a admis o investiție pe teritoriul său, ea va acorda, în conformitate cu legile și cu reglementările sale, autorizările necesare în legătură cu această investiție, inclusiv autorizațiile de angajare a personalului de conducere și tehnic, la alegere, indiferent de naționalitatea sau de cetățenia sa.

(3) Fiecare parte contractantă va promova și va difuza legile și reglementările legate de investițiile investitorilor celeilalte părți contractante. De asemenea, acestea vor face schimb de informații cu privire la investițiile din fiecare parte contractantă.

ARTICOLUL 3

Protejarea investițiilor

(1) Fiecare parte contractantă va asigura, în orice moment, un tratament just și echitabil investițiilor investitorilor celeilalte părți contractante și nu va prejudicia conducerea, întreținerea, folosința sau dreptul de a dispune de acestea, prin măsuri nejustificate sau discriminatorii.

(2) Fiecare parte contractantă, o dată ce a acceptat pe teritoriul său investiții ale investitorilor celeilalte părți contractante, va acorda deplina protecție legală acestor investiții și le va acorda un tratament nu mai puțin favorabil decât cel acordat investițiilor efectuate de propriii săi investitori sau de investitorii unor state terțe.

(3) Fără a prejudicia dispozițiile paragrafului (2) al acestui articol, tratamentul națiunii celei mai favorizate nu se va aplica privilegiilor pe care fiecare parte contractantă le acordă investitorilor unui stat terț, drept consecință a participării sau asocierii sale la o zonă de comerț liber, o uniune vamală, o piață comună sau la un acord regional.

(4) Prevederile paragrafului (2) al acestui articol nu vor fi interpretate în sensul de a obliga o parte contractantă să extindă asupra investitorilor celeilalte părți contractante

tând dintr-un acord internațional bilateral sau multilateral care se referă, în totalitate sau parțial, la impunere.

ARTICOLUL 4

Expropriere și despăgubire

(1) Nici una dintre părțile contractante nu va lua măsuri de naționalizare sau expropriere și orice altă măsură având același efect împotriva investițiilor de pe teritoriul său, care aparțin investitorilor celeilalte părți contractante, decât dacă măsurile sunt luate în interes public, pe o bază nediscriminatorie și printr-o procedură legală corespunzătoare.

Legalitatea exproprierii și cuantumul despăgubirii vor fi revăzute prin procedură juridică.

Măsurile sunt însoțite de prevederi pentru plata unei despăgubiri prompte, adecvate și efective. Cuantumul acestei despăgubiri va corespunde valorii de piață a investiției expropriate, imediat înainte ca exproprierea să fi avut loc sau înainte ca exproprierea iminentă să devină cunoscută public. Despăgubirea va include dobânzile la rata comercială de piață, în vigoare de la data exproprierii, până la data plății. Despăgubirea și dobânzile, ori de câte ori apar, vor fi plătite fără întârziere, vor fi efectiv realizabile și liber transferabile.

(2) Investitorilor oricărei părți contractante, care suferă pierderi în legătură cu investițiile lor de pe teritoriul celeilalte părți contractante, datorită războiului sau altui conflict armat, stării de necesitate națională, revoltei, insurecției ori răscoalei, li se va acorda, în privința restituirii, indemnizației, despăgubirii sau altei reglementări, un tratament nu mai puțin favorabil decât cel acordat investitorilor proprii sau investitorilor unui stat terț. Plățile vor fi liber transferabile.

ARTICOLUL 5

Transferuri

(1) Fiecare parte contractantă va garanta investitorilor celeilalte părți contractante transferul fără restricții al investițiilor și beneficiilor, în cazul în care capitalul a fost înregistrat la o entitate națională competentă și precedat de plata taxelor datorate, în special, dar nu exclusiv al:

a) capitalului și sumelor adiționale necesare pentru întreținerea și dezvoltarea investițiilor;

b) câștigurilor, profiturilor, dobânzilor, dividendelor și altor venituri curente;

c) fondurilor pentru rambursarea împrumuturilor externe legate de o investiție, așa cum sunt definite la art. 1 paragraful (1) lit. c);

d) redevențelor;

e) sumelor obținute din vânzarea totală sau parțială ori din lichidarea unei investiții;

f) plăților rezultând din reglementarea diferendelor prevăzute la art. 10 și despăgubirilor prevăzute la art. 4.

(2) Transferurile se vor efectua fără întârziere, în valută liber convertibilă, la cursul de schimb în vigoare pe piața comercială la data transferului, conform legilor și reglementărilor stabilite de către partea contractantă pe teritoriul căreia s-a făcut investiția, care nu vor putea afecta fondul drepturilor prevăzute în acest articol.

ARTICOLUL 6

Subrogare

(1) Dacă o parte contractantă sau oricare dintre agențiile sale va efectua o plată către un investitor în virtutea unei garanții sau asigurări contractate în legătură cu o investiție, sau altă parte contractantă sau altă parte contractantă

valabilitatea subrogării în favoarea acelei părți contractante sau a uneia dintre agențiile sale, cu privire la orice drept sau titlu deținut de investitor. Partea contractantă sau una dintre agențiile sale va fi autorizată, în limitele subrogării, să exercite aceleași drepturi pe care ar fi îndreptățit să le exercite investitorul cu condiția ca acele drepturi să fie în vigoare sau legal recunoscute de către cealaltă parte contractantă.

(2) În cazul unei subrogări de natura celei definite în paragraful (1) al acestui articol, investitorul nu va urmări nici o pretenție decât dacă este autorizat să o facă de către partea contractantă sau agenția ei.

ARTICOLUL 7

Aplicarea acestui acord

Acest acord se va aplica investițiilor de pe teritoriul unei părți contractante, efectuate în conformitate cu legislația sa, înainte sau după intrarea în vigoare a acordului, de către investitori ai celeilalte părți contractante. Totuși, el nu va fi aplicabil diferendelor care au apărut înaintea intrării sale în vigoare sau diferendelor legate în mod direct de evenimente care au avut loc înaintea intrării sale în vigoare.

ARTICOLUL 8

Aplicarea altor norme

Dacă prevederile legale ale oricărei părți contractante sau obligațiile dreptului internațional, existente în prezent ori stabilite în viitor între părțile contractante, în plus față de prezentul acord, sau dacă o înțelegere între un investitor al unei părți contractante cu cealaltă parte contractantă conține norme, fie generale, fie specifice, care să confere investițiilor realizate de investitorii celeilalte părți contractante un tratament mai favorabil decât cel prevăzut în prezentul acord, acele norme vor prevala asupra prezentului acord, în măsura în care vor fi mai favorabile.

ARTICOLUL 9

Reglementarea diferendelor dintre părțile contractante

(1) Diferendele care apar între părțile contractante, referitoare la interpretarea sau aplicarea acestui acord, vor fi soluționate, pe cât posibil, pe canale diplomatice.

(2) Dacă un diferend între părțile contractante nu va putea fi soluționat astfel într-un termen de 6 luni de la începerea negocierilor, acesta va fi supus, la cererea oricăreia dintre părțile contractante, unui tribunal arbitral.

(3) Acest tribunal arbitral se va constitui, pentru fiecare caz în parte, în următorul mod. În termen de două luni de la primirea cererii de arbitraj, fiecare parte contractantă va desemna un membru al tribunalului. Acești doi membri vor alege un național al unui stat terț, care, cu aprobarea ambelor părți contractante, va fi numit președinte al tribunalului. Președintele va fi numit într-un termen de două luni de la data desemnării celorlalți doi membri.

(4) Dacă în cadrul termenelor prevăzute în paragraful (3) al acestui articol nu se vor face desemnările necesare, oricare dintre părțile contractante va putea, în absența oricăror alte norme, să-l invite pe președintele Curții Internaționale de Justiție să procedeze la numirile necesare. Dacă președintele este naționalul unei părți contractante sau dacă, din oricare alt motiv, este împiedicat să îndeplinească funcția menționată, vicepreședintele va fi invitat să facă numirile necesare. Dacă vicepreședintele este naționalul unei părți contractante sau dacă este, de asemenea,

membrul Curții Internaționale de Justiție, care urmează imediat în funcție și care nu este naționalul unei părți contractante, va fi invitat să facă numirile necesare.

(5) Tribunalul arbitral va adopta hotărârile sale cu majoritate de voturi. Aceste hotărâri vor fi obligatorii pentru ambele părți contractante. Fiecare parte contractantă va suporta cheltuielile pentru membrul său și ale reprezentării sale în procedura de arbitraj. Cheltuielile președintelui, ca și celelalte cheltuieli, vor fi suportate, în principiu, în părți egale de către părțile contractante. Cu toate acestea, tribunalul arbitral va putea stabili prin hotărârea sa ca o parte mai mare a cheltuielilor să fie suportată de către una dintre cele două părți contractante. Tribunalul își va stabili propria procedură.

ARTICOLUL 10

Reglementarea diferendelor dintre un investitor și partea contractantă gazdă a investiției

(1) Orice diferend legat de prevederile prezentului acord, între un investitor al unei părți contractante și cealaltă parte contractantă, va fi soluționat, pe cât posibil, prin consultări amiabile.

(2) Dacă diferendul nu poate fi astfel soluționat în termen de 6 luni de la data la care a fost declanșat de către una sau cealaltă parte, el poate fi supus, la cererea investitorului:

- fie instanței judecătorești competente a părții contractante pe al cărei teritoriu s-a realizat investiția;
- fie arbitrajului internațional, conform prevederilor paragrafului (3).

Dacă un investitor a supus diferendul jurisdicției părții contractante implicate sau arbitrajului internațional, alegerea uneia sau alteia dintre aceste proceduri va fi definitivă.

(3) În cazul recurgerii la arbitrajul internațional, diferendul va putea fi supus, la alegerea investitorului:

- Centrului Internațional pentru Reglementarea Diferendelor relative la Investiții (I.C.S.I.D.), creat de Convenția pentru reglementarea diferendelor relative la investiții între state și persoane ale altor state, încheiată la Washington la 18 martie 1965, atunci când fiecare stat parte la prezentul acord a aderat la aceasta. Atât timp cât această condiție nu va fi îndeplinită, fiecare parte contractantă consimte ca diferendul să fie supus arbitrajului, conform regulilor mecanismului complementar I.C.S.I.D. referitoare la administrarea procedurilor de conciliere, arbitraj sau investigare;

— unui tribunal arbitral ad-hoc, constituit potrivit regulilor de arbitraj ale Comisiei Națiunilor Unite pentru Drept Comercial Internațional (UNCITRAL).

(4) Organul arbitral va hotărî pe baza prevederilor prezentului acord, a legislației părții contractante implicate în diferend, inclusiv pe baza normelor privitoare la conflictul de legi, a condițiilor oricărei înțelegeri speciale încheiate cu privire la o investiție, precum și a principiilor dreptului internațional în materie.

(5) Hotărârile arbitrale vor fi definitive și obligatorii pentru părțile în diferend. Fiecare parte contractantă le va executa în conformitate cu legislația sa.

ARTICOLUL 11

Consultări

Părțile contractante se vor consulta, la cererea oricăreia dintre ele, în probleme privind interpretarea sau aplicarea

ARTICOLUL 12

Intrarea în vigoare, durata și expirarea

(1) Prezentul acord va intra în vigoare la 30 de zile de la data ultimei notificări prin care părțile contractante își vor comunica, una alteia, în scris, că au îndeplinit respectivele cerințe constituționale pentru intrarea în vigoare a acestui acord. Valabilitatea sa va fi pentru o perioadă de 10 ani. Dacă notificarea oficială de denunțare nu este transmisă cu 12 luni înainte de expirarea acestei perioade, acordul va fi considerat ca reînnoit în aceleași condiții pentru perioade ulterioare de 10 ani.

Pentru Guvernul României,
Vasile Ion,
ambasadorul României în Ecuador

(2) Cu privire la acele investiții efectuate anterior datei la care notificarea expirării acestui acord va deveni efectivă, prevederile art. 1–11 vor rămâne în vigoare pe o perioadă de 10 ani de la această dată.

Drept pentru care, subsemnații, pe deplin autorizați de guvernele respective, au semnat acest acord.

Încheiat la Quito la 21 martie 1996 în două exemplare originale, în limbile română, spaniolă și engleză, fiecare text fiind egal autentic. În caz de diferențe de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul Republicii Ecuador,
Galo Leoro F.,
ministrul relațiilor externe

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului
dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ecuador
privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor,
semnat la Quito la 21 martie 1996

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ecuador privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Quito la 21 martie 1996, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 31 ianuarie 1997.
Nr. 45.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE
pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României
și Guvernul Australiei privind comerțul și cooperarea
economică, încheiat la București la 8 noiembrie 1995

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Australiei privind comerțul și cooperarea economică, încheiat la București la 8 noiembrie 1995.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 5 septembrie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
PETRE ROMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 20 ianuarie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

CVISION
TECHNOLOGIES

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION DIACONESCU

București, 3 februarie 1997.

A C O R D

între Guvernul României și Guvernul Australiei privind comerțul și cooperarea economică

Guvernul României și Guvernul Australiei, denumite în continuare *părți*, dorind să promoveze și să dezvolte comerțul și cooperarea economică dintre țările lor, pe baze reciproc avantajoase,

având în vedere drepturile și obligațiile asumate pe plan internațional, inclusiv drepturile și obligațiile asumate în cadrul Acordului general pentru tarife și comerț, la care ambele state sunt părți contractante, au convenit cele ce urmează:

ARTICOLUL 1

Părțile, în conformitate cu legile și cu reglementările din țările lor, vor lua toate măsurile corespunzătoare pentru a facilita, a întări și a diversifica comerțul și cooperarea economică între cele două țări atât în ceea ce privește exporturile tradiționale, cât și cele potențiale, inclusiv comerțul cu servicii, în scopul obținerii unei dezvoltări susținute a comerțului și investițiilor, pe baze reciproc avantajoase.

ARTICOLUL 2

Pentru promovarea obiectivelor prevăzute la art. 1 al acestui acord, cele două părți vor încuraja și vor facilita:

- a) negocierea de contracte comerciale între persoane juridice și fizice competente din cele două țări;
- b) dezvoltarea cooperării economice, industriale și tehnice între persoanele juridice și fizice competente din cele două țări;
- c) schimbul de reprezentanți comerciali și tehnici, grupuri și delegații între cele două țări;
- d) organizarea și participarea la târguri comerciale, expoziții comerciale și alte activități promoționale în domeniul comerțului și tehnologiei, în fiecare țară, de către persoanele juridice și fizice din cealaltă țară; și
- e) realizarea de investiții de către investitorii dintr-o țară pe teritoriul celeilalte țări.

ARTICOLUL 3

În vederea încurajării și facilitării activităților menționate la art. 2, părțile vor recomanda persoanelor juridice și fizice să aibă în vedere ca prin contractele comerciale să fie protejate drepturile de proprietate intelectuală.

ARTICOLUL 4

Comerțul între cele două țări se va efectua în conformitate cu tratamentul națiunii celei mai favorizate, precum și cu alte drepturi și obligații care decurg din participarea lor, în calitate de părți contractante, la Acordul general pentru tarife și comerț sau la alte acorduri negociate sub auspiciile acestuia, la care ambele țări sunt părți.

ARTICOLUL 5

Prevederile art. 4 nu se aplică preferințelor sau avantajelor acordate de una dintre părți în cadrul unui sistem de preferințe stabilit sau conform cu orice înțelegere sau aranjament prin care se constituie sau care conduce la crearea unei zone de comerț liber sau uniuni vamale sau acordate altor țări în vederea facilitării traficului de frontieră.

ARTICOLUL 6

Fiecare parte, în conformitate cu legile și cu reglementările existente în țara sa, va excepta de la plata taxelor vamale de import și a altor taxe produsele destinate expunerii la târguri și expoziții, precum și mostrele destinate reclamei, importate din cealaltă țară. Asemenea produse și mostre nu vor fi vândute în țara în care au fost importate fără aprobarea prealabilă a autorităților competente din țara respectivă și a plății adecvate a taxelor vamale de import.

perceperi aplicate produselor importate, în conformitate cu art. VIII al Acordului general pentru tarife și comerț.

ARTICOLUL 7

Tranzacțiile comerciale bilaterale se vor efectua între persoane juridice și fizice autorizate să desfășoare activități de comerț exterior și vor fi în conformitate cu legile și cu reglementările în vigoare în cele două țări.

ARTICOLUL 8

1. Toate plățile care decurg din comerțul și cooperarea economică dintre România și Australia vor fi efectuate în valută liber convertibilă convenită de comun acord, cu respectarea reglementărilor valutare în vigoare la data efectuării plăților.

2. Aceasta nu exclude posibilitatea ca persoanele juridice și fizice române, ca și persoanele juridice și fizice australiene competente, să convină, de comun acord, și alte aranjamente de plată cu respectarea legilor și reglementărilor în vigoare în cele două țări, la data încheierii acestora.

ARTICOLUL 9

Părțile convin să încurajeze și să dezvolte un dialog permanent și constructiv, astfel încât să faciliteze dezvoltarea comerțului și cooperării economice bilaterale. În acest scop, părțile vor încuraja și facilita:

- a) contacte corespunzătoare ale misiunilor comerciale cu autoritățile guvernamentale și comerciale din ambele țări; și
- b) întâlniri periodice între autoritățile guvernamentale, inclusiv sesiuni ale comisiei mixte guvernamentale, care să analizeze dezvoltarea și creșterea comerțului bilateral și a relațiilor comerciale și să identifice soluții pentru orice probleme care pot apărea în procesul de dezvoltare a relațiilor comerciale între cele două țări.

ARTICOLUL 10

Orice dispută între cele două părți în legătură cu interpretarea sau aplicarea acestui acord se va rezolva operativ, prin consultări și negocieri amiabile, fără amânări nejustificate.

ARTICOLUL 11

1. Pentru realizarea obiectivelor acestui acord se va constitui o comisie mixtă guvernamentală care să continue activitatea Comisiei mixte guvernamentale, instituită în anul 1975 prin Acordul comercial și de cooperare industrială și tehnică dintre România și Australia, semnat la 29 mai 1975.

2. Sesiunile comisiei mixte guvernamentale vor avea loc, alternativ, în fiecare țară, așa cum se hotărăște de comun acord de către părți.

3. Comisia mixtă guvernamentală va avea următoarele obiective:

- a) identificarea soluțiilor corespunzătoare pentru problemele ce pot apărea în derularea comerțului și a relațiilor economice dintre cele două țări; și
- b) prezentarea de recomandări pentru îndeplinirea obiectivelor acestui acord.

ARTICOLUL 12

Acordul va intra în vigoare la data ultimei notificări prin care cele două părți s-au informat reciproc că procedurile legale de intrare în vigoare a acordului au fost îndeplinite și va rămâne în vigoare pentru o perioadă inițială de 5 ani. După aceasta, acordul va continua să rămână în vigoare până la expirarea a 90 de zile de la data la care oricare parte primește de la cealaltă parte o notificare scrisă conținând dorința sa de încetare a valabilității acordului.

ARTICOLUL 13

1. În eventualitatea expirării valabilității prezentului acord, în conformitate cu art. 12, prevederile acestuia vor continua

Pentru Guvernul României,
Petru Crișan

să se aplice obligațiilor neîndeplinite, asumate prin contractele încheiate în perioada de valabilitate a acestui acord, până la completa lor îndeplinire.

2. Modificări ale prezentului acord sau încetarea valabilității sale nu vor afecta în nici un fel contractele încheiate anterior între persoanele juridice și fizice din cele două țări. Drept pentru care subsemnații, fiind pe deplin autorizați de guvernele lor, am semnat acest acord, care înlocuiește Acordul comercial și de cooperare industrială și tehnică, semnat la 29 mai 1975, între guvernele celor două țări.

Încheiat în două exemplare la București, la 8 noiembrie 1995, în limbile română și engleză, ambele texte fiind egal autentice.

Pentru Guvernul Australiei,
Noel Campbell

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului
dintre Guvernul României și Guvernul Australiei
privind comerțul și cooperarea economică,
încheiat la București la 8 noiembrie 1995**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Australiei privind comerțul și cooperarea economică, încheiat la București la 8 noiembrie 1995, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 31 ianuarie 1997.
Nr. 46.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României
și Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord
privind serviciile aeriene, semnat la Londra la 28 martie 1995**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord privind serviciile aeriene, semnat la Londra la 28 martie 1995.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 30 septembrie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION DIACONESCU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 15 ianuarie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
PETRE ROMAN

București, 3 februarie 1997.



A C O R D

**între Guvernul României și Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord
privind serviciile aeriene**

Guvernul României și Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord, denumite în continuare *părți contractante*, fiind părți la Convenția privind aviația civilă internațională, deschisă spre semnare la Chicago la 7 decembrie 1944,

dorind să încheie un acord suplimentar la convenția menționată, în scopul stabilirii de servicii aeriene între teritoriile lor,

au convenit cele ce urmează:

ARTICOLUL 1

Definiții

În scopul aplicării acestui acord, în afară de cazul în care din context rezultă altfel:

a) termenul *Convenția de la Chicago* înseamnă Convenția privind aviația civilă internațională, deschisă spre semnare la Chicago la 7 decembrie 1944, și include:

- (i) orice amendament la aceasta, care a intrat în vigoare conform art. 94 (a) din aceasta și care a fost ratificat de ambele părți contractante; și
- (ii) orice anexă sau orice amendament la aceasta, adoptat în baza prevederilor art. 90 al acestei convenții, în măsura în care un astfel de amendament sau o astfel de anexă este în orice moment în vigoare pentru ambele părți contractante;

b) termenul *autorități aeronautice* înseamnă, în cazul României, Ministerul Transporturilor, iar în cazul Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord, secretarul de stat pentru transporturi și, în cazul art. 7, autoritatea aviației civile, sau, în ambele cazuri, orice persoană sau organism care poate fi autorizat să îndeplinească funcțiile exercitate în prezent de către autoritățile menționate mai sus sau funcții similare;

c) termenul *companie aeriană desemnată* înseamnă o companie aeriană care a fost desemnată și autorizată, în conformitate cu art. 4 din acest acord;

d) termenii *teritoriu al părții contractante* și *cetățeni ai părții contractante* înseamnă, după caz, teritoriul și cetățenii României și ai Regatului Unit; termenul *teritoriu*, referitor la România și la Regatul Unit, are semnificația care i se atribuie în art. 2 din Convenția de la Chicago;

e) termenii *serviciu aerian*, *serviciu aerian internațional*, *companie aeriană* și *escală necomercială* au înțelesurile respective care le-au fost atribuite în art. 96 al Convenției de la Chicago;

f) termenul *acest acord* include, de asemenea, anexa anexată și orice amendamente convenite în conformitate cu art. 16;

g) termenul *taxe percepute de la utilizator* înseamnă o taxă impusă companiilor aeriene de către autoritățile competente sau permisă de către acestea pentru folosirea la dispoziție de bunuri și servicii aeroportuare sau de instalații de navigație aeriană, inclusiv serviciile conexe și facilitățile aferente;

ARTICOLUL 2

Aplicabilitatea Convenției de la Chicago

Prevederile acestui acord trebuie să aibă la bază prevederile Convenției de la Chicago, în măsura în care acele prevederi sunt aplicabile serviciilor aeriene internaționale.

ARTICOLUL 3

Acordarea drepturilor

1. Fiecare parte contractantă acordă celeilalte părți contractante următoarele drepturi cu privire la serviciile ei aeriene internaționale:

- a) dreptul de a zbura peste teritoriul său fără a ateriza;
- b) dreptul de a face escale pe teritoriul său în scopuri necomerciale.

2. Fiecare parte contractantă acordă celeilalte părți contractante drepturile specificate în continuare în acest acord, în scopul exploatării serviciilor aeriene internaționale pe rutele specificate în secțiunea corespunzătoare a tabelului de rute anexat la acest acord. Astfel de servicii și rute sunt denumite mai jos *servicii convenite* și, respectiv, *rute specificate*. În timpul exploatării unui serviciu convenit pe o rută specificată, companiile aeriene desemnate de către fiecare parte contractantă vor beneficia, pe lângă drepturile specificate la paragraful 1 al acestui articol, de dreptul de a face escale pe teritoriul celeilalte părți contractante, în punctele specificate pentru acea rută în tabelul de rute anexat prezentului acord, în scopul îmbarcării-debarcării de pasageri și marfă, inclusiv poștă.

3. Nici o prevedere din paragraful 2 al acestui articol nu va putea fi interpretată în sensul de a conferi companiilor aeriene desemnate, ale unei părți contractante, dreptul de a îmbarca, pe teritoriul celeilalte părți contractante, pasageri și marfă, inclusiv poștă, transportate contra plată sau remunerare către un alt punct de pe teritoriul celeilalte părți contractante.

4. Dacă, din cauza unor conflicte militare, tulburări sau evenimente politice sau circumstanțe speciale sau neobișnuite, o companie aeriană desemnată a unei părți contractante este în imposibilitate de a opera un serviciu pe ruta sa normală, cealaltă parte contractantă va întreprinde toate eforturile posibile pentru a facilita continuarea operării serviciului prin rearanjări temporare corespunzătoare ale rute-

ARTICOLUL 4

Desemnarea și autorizarea companiilor aeriene

1. Fiecare parte contractantă va avea dreptul să desemneze, în scris, celeilalte părți contractante, una sau mai multe companii aeriene, în scopul exploatării serviciilor convenite pe rutele specificate și să retragă sau să schimbe aceste desemnări.

2. La primirea unei asemenea desemnări, cealaltă parte contractantă va acorda fără întârziere, conform prevederilor paragrafelor 3 și 4 ale acestui articol, companiei aeriene sau companiilor aeriene desemnate, autorizațiile de operare corespunzătoare.

3. Autoritățile aeronautice ale unei părți contractante pot cere companiei aeriene desemnate de cealaltă parte contractantă să facă dovada că este în măsură să îndeplinească condițiile prevăzute de legile și reglementările aplicate, în mod normal și rezonabil, de către aceste autorități la operarea serviciilor aeriene internaționale în conformitate cu prevederile Convenției de la Chicago.

4. Fiecare parte contractantă va avea dreptul să refuze acordarea autorizațiilor de operare la care s-a făcut referire în paragraful 2 al acestui articol sau să impună acele condiții pe care le consideră necesare în exercitarea de către o companie aeriană desemnată a drepturilor specificate în art. 3 paragraful 2 al prezentului articol, în orice situație în care acea parte contractantă nu este convinsă că partea preponderentă a proprietății și controlul efectiv al acelei companii aeriene aparțin părții contractante care desemnează compania aeriană sau cetățenilor săi.

5. Când o companie aeriană a fost astfel desemnată și autorizată, ea poate începe să opereze serviciile convenite, cu condiția ca acea companie aeriană să se conformeze prevederilor aplicabile ale prezentului acord.

ARTICOLUL 5

Revocarea sau suspendarea autorizațiilor de operare

1. Fiecare parte contractantă va avea dreptul să revoce o autorizație de operare sau să suspende exercitarea drepturilor specificate în art. 3, paragraful 2 al prezentului acord de către o companie aeriană desemnată de către cealaltă parte contractantă sau să pretindă acele condiții pe care le consideră necesare pentru exercitarea acestor drepturi:

a) în orice situație în care nu este convinsă că partea preponderentă a proprietății și controlul efectiv al acelei companii aeriene aparțin părții contractante care desemnează compania aeriană sau cetățenilor acelei părți contractante; sau

b) în cazul în care o companie aeriană nu reușește să se conformeze legilor sau reglementărilor aplicate în mod normal și rezonabil de partea contractantă care acordă acele drepturi; sau

c) dacă compania aeriană nu reușește în orice alt mod să opereze conform condițiilor prevăzute în cadrul prezentului acord.

2. În afara cazului în care revocarea imediată, suspendarea sau impunerea condițiilor menționate în paragraful 1 al acestui articol sunt vitale pentru evitarea unor viitoare abateri de la legi sau reglementări, acest drept va fi exercitat numai după consultarea cu cealaltă parte contractantă.

ARTICOLUL 6

Principiile ce reglementează exploatarea serviciilor convenite

1. Companiile aeriene desemnate ale ambelor părți contractante se vor bucura de posibilități egale și echitabile pentru exploatarea serviciilor convenite pe rutele specificate între teritoriile lor respective.

2. Companiile desemnate ale fiecărei părți contractante vor ține seama, în exploatarea serviciilor convenite, de interesele companiilor aeriene desemnate ale celeilalte părți contractante, pentru a nu se afecta în mod nejustificat serviciile pe care acestea din urmă le asigură pe întregul parcurs sau pe o porțiune a aceluiași rute.

3. Serviciile convenite, asigurate de companiile aeriene desemnate ale părților contractante, vor fi în strânsă legătură cu cerințele publicului pentru transportul pe rutele specificate și vor avea, ca obiectiv primordial, asigurarea la un coeficient de încărcătură rezonabil a unei capacități adecvate pentru a răspunde cererilor curente și rațional previzibile pentru transportul de pasageri și/sau marfă, inclusiv poștă, venind dinspre sau având ca destinație teritoriul părții contractante care a desemnat compania aeriană. Asigurarea transportului de pasageri și marfă, inclusiv poștă, îmbarcate sau debarcate în punctele de pe rutele specificate pe teritoriul altor state decât cel care a desemnat compania aeriană, se va face în conformitate cu principiile generale potrivit cărora capacitatea va fi în funcție de:

a) cerințele de trafic spre și dinspre teritoriul părții contractante care a desemnat compania aeriană;

b) cerințele de trafic ale regiunii prin care trec serviciile convenite, după ce s-a ținut seama de alte servicii de transport stabilite de companiile aeriene ale statelor din acea regiune; și

c) cerințele operării liniei aeriene directe.

ARTICOLUL 7

Tarife

1. a) Termenul *tarif* înseamnă:

(i) prețul care urmează a fi plătit pentru transportul de pasageri, bagaje sau marfă (exclusiv poștă);

(ii) prețul ce urmează a fi plătit pentru bunurile, serviciile sau alte avantaje adiționale, care urmează a fi furnizate sau puse la dispoziție în legătură cu un astfel de transport sau ca o chestiune legată de acesta, sau care rezultă din acesta; și include condițiile care determină aplicarea unui astfel de preț și furnizarea sau punerea la dispoziție a oricăror asemenea bunuri, servicii sau avantaje;

(iii) nivelul comisionului plătit de o companie aeriană unui agent, privind biletele vândute sau scrisorile de transport aerian, completate de acel agent pentru

b) În cazul în care tarifele sau prețurile diferă în funcție de sezon, de ziua săptămânii sau de timpul zilei în care este operat un zbor, de direcția călătoriei sau de oricare alt factor, fiecare tarif sau preț diferit va fi considerat ca un tarif separat, indiferent dacă a fost sau nu înregistrat, împreună cu condițiile care l-au determinat, de către autoritățile competente.

2. Tarifele care urmează a fi percepute de către companiile aeriene desemnate pentru transportul între teritoriile celor două părți contractante vor fi stabilite la cuantumuri rezonabile, ținându-se seama de toți factorii relevanți, inclusiv de interesele utilizatorilor, de costul operării, de un profit rezonabil și de considerentele pieței. Autoritățile aeronautice ale ambelor țări nu vor cere companiilor lor aeriene să consulte alte companii aeriene înainte de a înregistra, pentru aprobare, tarife pentru servicii reglementate de următoarele prevederi.

Autoritățile aeronautice ale ambelor țări vor aplica următoarele prevederi pentru aprobarea tarifelor care urmează a fi percepute de către companiile aeriene ale fiecărei țări pentru transportul între un punct dintr-o țară și un punct din cealaltă țară:

- (i) Orice tarif propus pentru a fi perceput pentru transportul între cele două țări va fi înregistrat pentru aprobare de către sau în numele respectivei companii aeriene desemnate la ambele autorități aeronautice cu cel puțin 30 de zile (sau o perioadă mai scurtă, după cum pot conveni ambele autorități aeronautice) înainte de data propusă pentru intrarea în vigoare a tarifului.
- (ii) Un tarif astfel înregistrat poate fi aprobat oricând de autoritățile aeronautice. Totuși, conform următoarelor două subparagrafe, oricare astfel de tarif va fi considerat ca fiind aprobat după 21 de zile de la data la care a fost primită cererea de înregistrare, în afară de cazul când autoritățile aeronautice ale ambelor țări nu s-au informat reciproc, în scris, în termen de 20 de zile de la primirea de către acestea a cererii de înregistrare, despre neaprobarea tarifului propus.
- (iii) Nici o prevedere din subparagraful (ii) de mai sus nu va împiedica autoritățile aeronautice ale fiecărei țări de a respinge unilateral oricare tarif înregistrat pentru aprobare de una dintre propriile sale companii desemnate. Totuși o astfel de măsură unilaterală va fi luată numai dacă acele autorități consideră fie că un tarif propus este prea mare, fie că aplicarea lui ar constitui un comportament anticompetitiv, care ar putea cauză un prejudiciu serios altei companii aeriene sau altor companii aeriene.
- (iv) Dacă autoritățile aeronautice ale oricăreia dintre țări consideră fie că un tarif ce le-a fost propus de către o companie desemnată a celeilalte țări

carea lui ar constitui un comportament anticompetitiv, fiind posibil să producă un prejudiciu serios altei companii aeriene sau altor companii aeriene, ele pot, în termen de 20 de zile de la primirea cererii de aprobare, să solicite consultări cu autoritățile aeronautice ale celeilalte țări. Astfel de consultări vor fi încheiate în termen de 21 de zile de la data solicitării și tariful va intra în vigoare la sfârșitul acelei perioade, în afara cazului în care autoritățile aeronautice ale ambelor țări convin într-un alt mod.

- (v) În eventualitatea în care un tarif ce a intrat în vigoare în conformitate cu prevederile de mai sus este considerat de către autoritățile aeronautice ale unei țări că produce un prejudiciu serios altei companii aeriene sau altor companii aeriene, pe o anumită rută sau pe anumite rute, acele autorități aeronautice pot solicita consultări cu autoritățile aeronautice ale celeilalte țări. Astfel de consultări se vor încheia în termen de 21 de zile de la data solicitării, în afara cazului în care autoritățile ambelor țări convin altfel.

Tarifele care urmează a fi percepute de către o companie aeriană desemnată a unei țări, pentru transporturi între teritoriul celeilalte țări și teritoriul unui stat terț, vor fi înregistrate pentru a fi aprobate de către autoritățile aeronautice ale celeilalte țări. Fiecare tarif înregistrat va fi aprobat, dacă este identic, în ceea ce privește nivelul, condițiile și data de expirare, cu un tarif aprobat în mod curent (tariful de referință) de acele autorități aeronautice și aplicat de o companie aeriană desemnată a celeilalte țări pentru transport între teritoriul său și cel al unui stat terț, cu condiția ca acele autorități aeronautice să-și poată retrace aprobarea, dacă tariful de referință este abandonat pentru un motiv oarecare sau să poată modifica condițiile de aprobare pentru a corespunde oricărei schimbări aprobate a tarifului de referință.

ARTICOLUL 8

Taxe vamale

1. Vor fi scutite de toate taxele vamale, de taxele naționale de acciză și de taxele naționale similare, aeronavele folosite în serviciile aeriene internaționale de către compania aeriană sau companiile aeriene desemnate ale fiecărei părți contractante, precum și:

a) următoarele articole introduse de către o companie aeriană desemnată a unei părți contractante pe teritoriul celeilalte părți contractante:

- (i) echipament de reparație, întreținere și service și piese componente;
- (ii) echipament de handling pentru pasageri și piese componente;
- (iii) echipament de încărcare pentru marfă și piese componente.

- (iv) echipament destinat să protejeze securitatea aviației civile, inclusiv piese componente pentru încorporarea într-un astfel de echipament;
- (v) material de instruire și mijloace de antrenament;
- (vi) echipament pentru calculator și piese componente; și
- (vii) documente ale companiei aeriene și ale operatorilor;

b) următoarele articole introduse de o companie aeriană desemnată a unei părți contractante pe teritoriul celeilalte părți contractante sau furnizate unei companii aeriene desemnate a unei părți contractante pe teritoriul celeilalte părți contractante:

- (i) proviziile de bord (incluzând, dar nelimitându-se la astfel de articole precum: alimente, băuturi, produse din tutun), indiferent dacă au fost introduse sau luate la bord pe teritoriul celeilalte părți contractante;
- (ii) carburanți, lubrifianți și rezerve tehnice consumabile;
- (iii) piese de schimb, inclusiv motoare,

cu condiția ca, în fiecare caz, să fie destinate folosirii la bordul aeronavelor sau între limitele unui aeroport internațional în legătură cu stabilirea sau menținerea unui serviciu aerian internațional de către o companie aeriană desemnată interesată.

2. Scutirea de taxe vamale, taxe naționale de acciză și alte taxe naționale similare nu va fi extinsă asupra taxelor bazate pe costul serviciilor asigurate companiei (companiilor) aeriene desemnate ale unei părți contractante pe teritoriul celeilalte părți contractante.

3. Echipamentul și rezervele la care s-a făcut referire în paragraful 1 al acestui articol pot fi păstrate, la cerere, sub supravegherea sau controlul autorităților competente.

4. Scutirile acordate prin acest articol vor fi, de asemenea, valabile în situațiile în care compania aeriană desemnată sau companiile aeriene desemnate ale unei părți contractante au stabilit înțelegeri cu o altă companie aeriană sau cu alte companii aeriene pentru împrumutarea sau transferarea, pe teritoriul celeilalte părți contractante, a articolelor specificate în paragraful 1 al acestui articol, cu condiția ca acea altă companie aeriană sau acele alte companii aeriene să beneficieze, în același fel, de astfel de scutiri din partea celeilalte părți contractante.

ARTICOLUL 9

Securitatea aviației

1. Părțile contractante reafirmă, în conformitate cu drepturile și obligațiile ce le revin potrivit dreptului internațional, că obligațiile lor reciproce de a proteja securitatea aviației civile împotriva actelor de intervenție ilicită fac parte integrantă din prezentul acord. Fără a limita generalitatea drepturilor și obligațiilor lor potrivit dreptului internațional, părțile contractante vor acționa în special în conformitate cu prevederile Convenției cu privire la infracțiuni și anumite alte

14 septembrie 1963, ale Convenției pentru reprimarea capturării ilicite a aeronavelor, semnată la Haga la 16 decembrie 1970, și ale Convenției pentru reprimarea actelor ilicite îndreptate împotriva securității aviației civile, semnată la Montreal la 23 septembrie 1971, și ale oricărei alte convenții privind securitatea aviației la care părțile contractante vor adera.

2. Părțile contractante își vor acorda reciproc, la cerere, toată asistența necesară pentru prevenirea actelor de capturare ilicită a aeronavelor civile și a altor acte ilicite îndreptate împotriva securității acestor aeronave, a pasagerilor și echipajelor lor, a aeroporturilor și instalațiilor de navigație aeriană, precum și a oricărei alte amenințări îndreptate împotriva securității aviației civile.

3. În raporturile lor reciproce, părțile contractante vor acționa în conformitate cu standardele referitoare la securitatea aviației și, în măsura în care sunt aplicate de către ele, cu practicile recomandate, stabilite de Organizația Aviației Civile Internaționale și desemnate ca anexe la Convenția de la Chicago și vor cere ca operatorii de aeronave înmatriculate de ele, operatorii care își au sediul principal al activității sau reședința permanentă pe teritoriul lor și operatorii de aeroporturi situate pe teritoriul lor să acționeze în conformitate cu aceste prevederi referitoare la securitatea aviației. În acest paragraf, referirea la standardele privind securitatea aviației include orice diferență notificată de către partea contractantă interesată. Fiecare parte contractantă va transmite celeilalte părți informații prealabile despre intenția sa de a notifica orice diferență.

4. Fiecare parte contractantă se va asigura că, în cadrul teritoriului său, sunt luate măsuri efective pentru a proteja aeronavele, pentru a controla pasagerii și bagajele lor de mână, pentru a realiza controalele corespunzătoare cu privire la echipaje, marfă (inclusiv bagaje de cală) și proviziile de bord, înainte de și în timpul îmbarcării sau încărcării și că aceste măsuri sunt adoptate pentru a corespunde intensificării amenințărilor. Fiecare parte contractantă este de acord că li se poate cere companiilor sale aeriene să respecte prevederile privind securitatea aeriană, menționate în paragraful 3, solicitate de cealaltă parte contractantă la intrarea în, ieșirea din sau în timp ce se afla în limitele teritoriului celeilalte părți contractante. De asemenea, fiecare parte contractantă va acționa favorabil, la orice cerere a celeilalte părți contractante, pentru măsuri speciale de securitate rezonabile, spre a face față unei amenințări deosebite.

5. Când are loc un incident sau există amenințarea unui incident de capturare ilicită a unei aeronave civile sau alte acte ilicite îndreptate împotriva securității unor astfel de aeronave, pasagerilor și echipajelor lor, aeroporturilor sau instalațiilor de navigație aeriană, părțile contractante se vor sprijini reciproc, prin facilitarea comunicării și alte măsuri adecvate destinate să pună capăt unui astfel de incident sau amenințări, cât mai repede posibil, cu un risc minim în

6. Când o parte contractantă are temeiuri rezonabile să creadă că cealaltă parte contractantă s-a abătut de la prevederile acestui articol, prima parte contractantă poate cere consultări imediate cu cealaltă parte contractantă. În cazul în care părțile contractante nu reușesc să ajungă la o rezolvare satisfăcătoare a problemei, în termen de 15 zile de la data primirii unei astfel de cereri, aceasta va constitui motivul pentru reținerea, revocarea, limitarea sau impunerea de condiții pentru autorizațiile de operare sau permisele tehnice ale companiei aeriene sau companiilor aeriene ale celeilalte părți contractante. În cazul în care se justifică ca fiind o urgență, o parte contractantă poate lua o măsură interimară înainte de expirarea celor 15 zile.

7. Fiecare parte contractantă va lua măsurile pe care le consideră realizabile pentru a se asigura că o aeronavă supusă unei acțiuni de capturare ilicită sau altor acte de intervenție ilicită, care a aterizat pe teritoriul său, este reținută la sol, cu excepția cazului în care plecarea sa este cerută de datoria precumpănitoare de a proteja viața umană. Acolo unde este posibil, asemenea măsuri vor fi luate pe baza unor consultări reciproce.

ARTICOLUL 10

Furnizarea datelor statistice

Autoritățile aeronautice ale unei părți contractante vor transmite autorităților aeronautice ale celeilalte părți contractante, la cererea lor, date periodice sau alte situații statistice care pot fi cerute în mod rezonabil în scopul examinării capacității asigurate pe serviciile convenite de către companiile aeriene desemnate ale părții contractante la care se face referire la începutul acestui articol. Aceste situații vor include toate informațiile cerute pentru a determina volumul traficului transportat de acele companii aeriene pe serviciile convenite, precum și originile și destinațiile acestui trafic.

ARTICOLUL 11

Reprezentarea companiei aeriene și vânzările

1. Compania aeriană sau companiile aeriene desemnate ale unei părți contractante vor avea dreptul, în conformitate cu legile și reglementările referitoare la intrarea, rezidența și angajarea personalului celeilalte părți contractante, să aducă și să mențină pe teritoriul celeilalte părți contractante acele persoane din cadrul propriului personal managerial, tehnic, operațional și de altă specialitate, care sunt necesare pentru asigurarea serviciilor aeriene.

2. Companiile aeriene desemnate ale fiecărei părți contractante vor avea dreptul să pună în vânzare prestații de transport aerian pe teritoriul celeilalte părți contractante, fie direct, fie prin intermediul agenților numiți de către companiile aeriene desemnate. Companiile aeriene desemnate ale fiecărei părți contractante vor avea dreptul să vândă și orice persoană va fi liberă să cumpere astfel de prestații de transport în moneda locală sau în orice altă monedă

ARTICOLUL 12

Transferul veniturilor

Fiecare companie aeriană desemnată va avea dreptul să transforme și să transfere în țara sa, la cerere, veniturile excedentare rămase după achitarea cheltuielilor pe plan local. Transformarea și transferarea vor fi permise fără restricții la cursul de schimb aplicabil pentru tranzacțiile curente, care este în vigoare la data când astfel de venituri sunt prezentate pentru transformare și transferare, și nu vor fi supuse vreunei taxe, cu excepția acelor pretinse în mod normal de bănci pentru realizarea unor astfel de transformări și transferări.

ARTICOLUL 13

Taxe percepute de la utilizatori

1. O parte contractantă nu va impune sau nu va permite să se impună companiilor aeriene desemnate de cealaltă parte contractantă taxe care se percep de la utilizatori, mai mari decât cele impuse propriilor sale companii aeriene care operează servicii aeriene internaționale similare.

2. Fiecare parte contractantă va încuraja consultările privind taxele care se percep de la utilizatori între autoritățile sale competente însărcinate cu acestea și companiile aeriene ce utilizează servicii și facilități furnizate de către acele autorități însărcinate, acolo unde este posibil, prin intermediul organizațiilor reprezentative ale acelor companii aeriene. Notificarea oricărei propuneri de schimbare a taxelor percepute de la utilizatori va trebui să fie transmisă acestor utilizatori, în timp util, pentru a le permite să-și exprime punctele de vedere înainte ca schimbările să aibă loc. Fiecare parte contractantă va încuraja în continuare autoritățile sale competente, însărcinate cu încasarea taxelor de la utilizatori, și pe acești utilizatori să facă schimbul de informații corespunzătoare, referitoare la taxele percepute de la utilizatori.

ARTICOLUL 14

Consultări

Fiecare parte contractantă poate cere oricând consultări cu privire la implementarea, interpretarea, aplicarea sau amendarea prezentului acord sau cu privire la respectarea acestui acord. Astfel de consultări, care pot avea loc între autoritățile aeronautice, vor începe într-un interval de 60 de zile de la data la care cealaltă parte contractantă primește o cerere scrisă, în afară de cazul în care părțile contractante nu au convenit altfel.

ARTICOLUL 15

Soluționarea diferendelor

1. În cazul apariției unui diferend între părțile contractante, referitor la interpretarea sau aplicarea prezentului acord, părțile contractante vor încerca, în primul rând, să-l soluționeze prin negocieri.

2. Dacă părțile contractante nu ajung la o rezolvare a

tea persoanei sau organismului asupra căruia ele pot conveni sau, la cererea oricăreia dintre părțile contractante, va fi supus, pentru a se lua o hotărâre, unui tribunal ad-hoc (*tribunal*), format din trei judecători, care va fi constituit după cum urmează:

a) în intervalul de 30 de zile de la primirea unei cereri de arbitraj, fiecare parte contractantă va numi câte un judecător. În intervalul de 60 de zile de la numirea celui de-al doilea judecător, o persoană dintr-un stat terț, care va acționa ca președinte al tribunalului, va fi numită ca cel de-al treilea judecător printr-o înțelegere între ceilalți doi judecători;

b) dacă nici o numire nu a fost făcută în cadrul limitelor de timp specificate anterior, oricare dintre părțile contractante poate cere președintelui Curții Internaționale de Justiție să facă numirea necesară într-un interval de 30 de zile. Dacă președintele are aceeași naționalitate cu cea a uneia dintre părțile contractante, cel mai în vârstă vicepreședinte, care nu este descalificat pe acest temei, va face numirea.

3. Cu excepția cazului prevăzut de aici înainte în acest articol sau când părțile contractante au convenit altfel, tribunalul va determina limitele jurisdicției sale și va stabili propria sa procedură. La indicația tribunalului sau la cererea oricăreia dintre părțile contractante, se va ține o întrunire, nu mai târziu de 30 de zile de la constituirea completă a tribunalului, pentru a se stabili problemele exacte ce urmează a fi arbitrate și procedurile specifice ce trebuie urmate.

4. Cu excepția cazului în care părțile contractante au convenit altfel sau s-a dispus altfel de către tribunal, fiecare parte contractantă va prezenta un memorandum în termen de 45 de zile de la constituirea completă a tribunalului. Răspunsurile vor fi date după 60 de zile. În termen de 30 de zile de la data la care răspunsurile urmau să fie date, tribunalul va ține o audiere la cererea oricăreia dintre părțile contractante sau dacă va considera necesar.

5. Tribunalul va încerca să dea o hotărâre scrisă în termen de 30 de zile de la data încheierii audierii sau, dacă nu are loc nici o audiere, după 30 de zile de la data la care ambele răspunsuri au fost transmise. Hotărârea va fi luată cu majoritate de voturi.

6. Părțile contractante pot transmite cereri pentru clarificarea hotărârii în termen de 15 zile de la data primirii acesteia și o astfel de clarificare va fi emisă în termen de 15 zile de la data acestei cereri.

7. Hotărârea tribunalului va fi obligatorie pentru părțile contractante.

8. Fiecare parte contractantă va suporta cheltuielile pentru judecătorul desemnat de ea. Celelalte cheltuieli ale tribunalului vor fi împărțite în mod egal de către părțile contractante, inclusiv orice cheltuieli făcute de președintele

sau vicepreședintele Curții Internaționale de Justiție, pentru aplicarea procedurilor din paragraful 2 lit. b) al acestui articol.

ARTICOLUL 16

Amendamente

1. Presentul acord poate fi modificat prin acordul părților contractante. În acest scop, fiecare parte contractantă va examina cu grijă orice propunere prezentată de cealaltă parte contractantă. Orice amendamente convenite vor intra în vigoare când părțile contractante și-au notificat reciproc, pe căi diplomatice, conformarea cu formalitățile cerute de legislația sau reglementările lor constituționale referitoare la intrarea în vigoare a acordurilor internaționale.

2. Anexa la prezentul acord poate fi modificată prin înțelegeri directe între autoritățile aeronautice ale părților contractante și orice asemenea amendament va fi confirmat printr-un schimb de note.

3. Negocierile referitoare la modificarea prezentului acord sau a anexei sale vor începe într-o perioadă de 60 de zile de la data primirii cererii, în afara cazului în care ambele părți convin să prelungească această perioadă.

ARTICOLUL 17

Încetarea

Fiecare parte contractantă poate notifica, în scris, ori când, celeilalte părți contractante, hotărârea sa de încetare a prezentului acord. O astfel de notificare va fi comunicată simultan Organizației Aviației Civile Internaționale. Acest acord va înceta la miezul nopții (la locul de primire a notificării), imediat înaintea încheierii unui an de la data primirii notificării de către cealaltă parte contractantă, în afara cazului în care notificarea este retrasă, printr-o înțelegere, înainte de sfârșitul acestei perioade. În absența confirmării primirii de către cealaltă parte contractantă, notificarea va fi considerată ca fiind primită la 14 zile după primirea notificării de către Organizația Aviației Civile Internaționale.

ARTICOLUL 18

Intrarea în vigoare

1. Acest acord va înlocui Acordul dintre părțile contractante privind transporturile aeriene civile din 19 iunie 1972.

2. Acest acord va intra în vigoare la data când părțile contractante și-au notificat reciproc, pe căi diplomatice, conformarea cu formalitățile cerute de legislația lor sau de reglementările constituționale referitoare la intrarea în vigoare a acordurilor internaționale.

Drept pentru care, subsemnații, având depline puteri din partea propriilor guverne, au semnat acest acord.

Încheiat în două exemplare la Londra, la 28 martie 1995, în limbile română și engleză, ambele texte fiind egal autentice.

Pentru Guvernul României,

Aurel Novac

Pentru Guvernul Regatului Unit

al Marii Britanii și al Irlandei de Nord,

George Young

TABEL DE RUTE

Partea I

Rute care urmează a fi operate de către compania sau companiile aeriene desemnate de România:

	Puncte în România	Puncte intermediare	Puncte în Regatul Unit	Puncte mai departe
1.	București	Bruxelles	Londra	—
2.	Puncte în România	Zürich	Puncte în Regatul Unit	Puncte ce urmează a fi convenite

OBSERVAȚII:

1. Rutele pot fi operate în ambele direcții.
2. Pe rutele 1 și 2, compania sau companiile aeriene desemnate ale României pot omite să deservească, cu ocazia unora sau a tuturor zborurilor, oricare dintre punctele menționate mai sus, cu condiția ca serviciile convenite pe aceste rute să înceapă sau să se sfârșească într-un punct de pe teritoriul României.
3. Pe ruta 2, punctele mai departe urmează să fie convenite de ambele autorități aeronautice.
4. Pe ruta 2, nici un fel de trafic nu poate fi preluat de la un punct intermediar pentru a fi lăsat în puncte din teritoriul Regatului Unit sau din puncte de pe teritoriul Regatului Unit, pentru a fi lăsat într-un punct mai departe, și viceversa, cu excepția celor convenite, din timp în timp, de către autoritățile aeronautice ale părților contractante. Această restricție se aplică, de asemenea, tuturor formelor de trafic de escală.

Partea a II-a

Rute care urmează a fi operate de către compania sau companiile aeriene desemnate de Regatul Unit:

	Puncte în Regatul Unit	Puncte intermediare	Puncte în România	Puncte mai departe
1.	Londra	Zagreb	București	—
2.	Puncte în Regatul Unit	Sofia	Puncte în România	Puncte ce urmează a fi convenite

OBSERVAȚII:

1. Rutele pot fi operate în ambele direcții.
2. Pe rutele 1 și 2, compania sau companiile aeriene desemnate ale Regatului Unit pot omite să deservească, cu ocazia unora sau a tuturor zborurilor, oricare dintre punctele menționate mai sus, cu condiția ca serviciile convenite pe aceste rute să înceapă sau să se sfârșească într-un punct de pe teritoriul Regatului Unit.
3. Pe ruta 2, punctele mai departe urmează să fie convenite de ambele autorități aeronautice.
4. Pe ruta 2, nici un fel de trafic nu poate fi preluat de la un punct intermediar pentru a fi lăsat în puncte de pe teritoriul României sau din puncte de pe teritoriul României, pentru a fi lăsat într-un punct mai departe, și viceversa, cu excepția celor convenite, din timp în timp, de către autoritățile aeronautice ale părților contractante. Această restricție se aplică, de asemenea, tuturor formelor de trafic de escală.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului
dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Unit
al Marii Britanii și al Irlandei de Nord privind serviciile aeriene,
semnat la Londra la 28 martie 1995**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord privind serviciile aeriene, semnat la Londra la 28 martie 1995, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 31 ianuarie 1997.
Nr. 48.

A C T E A L E O R G A N E L O R D E S P E C I A L I T A T E A L E A D M I N I S T R A Ţ I E I P U B L I C E C E N T R A L E

MINISTERUL FINANTELOR

O R D I N

privind aprobarea Instrucțiunilor nr. 35.160/1997 pentru actualizarea cuantumurilor indemnizațiilor de delegare și de detașare, potrivit prevederilor art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 543/1995 privind drepturile bănești ale salariaților instituțiilor publice și regiilor autonome cu specific deosebit pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului, republicată

Ministru de stat, ministrul finanțelor,

În temeiul art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 543/1995 privind drepturile bănești ale salariaților instituțiilor publice și regiilor autonome cu specific deosebit pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului, republicată, și în baza dispozițiilor art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 449/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, republicată, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile nr. 35.160/1997 pentru actualizarea cuantumului indemnizațiilor de delegare și de detașare, potrivit prevederilor art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 543/1995 privind drepturile bănești ale salariaților instituțiilor publice și regiilor autonome cu specific deosebit pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului, republicată.

Art. 2. — Instrucțiunile prevăzute la art. 1 vor fi publicate în Monitorul Oficial al României.

Art. 3. — Pe data publicării în Monitorul Oficial al României a prezentului ordin își încetează aplicabilitatea Ordinul ministrului de stat, ministrul finanțelor, nr. 1.733/1996 pentru aprobarea Instrucțiunilor nr. 47.933/1996 pentru actualizarea cuantumului indemnizațiilor de delegare și de detașare, potrivit prevederilor art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 543/1995 privind drepturile bănești ale salariaților instituțiilor publice și regiilor autonome cu specific deosebit pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului, republicată.

Ministru de stat, ministrul finanțelor,

Mircea Ciumara

București, 29 ianuarie 1997.

Nr. 54.

CVISION
TECHNOLOGIES

INSTRUCȚIUNI

pentru actualizarea cuantumului indemnizațiilor de delegare și de detașare, potrivit prevederilor art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 543/1995 privind drepturile bănești ale salariaților instituțiilor publice și regiilor autonome cu specific deosebit pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului, republicată

În legătură cu actualizarea indemnizațiilor de delegare și de detașare, potrivit prevederilor art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 543/1995, republicată, se precizează următoarele:

1. Cuantumul cheltuielilor de delegare și de detașare, prevăzut la pct. 8 și 11 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 543/1995, republicată, se modifică după cum urmează:

a) indemnizația de delegare și de detașare, prevăzută la pct. 8, pentru salariații care se deplasează în alte localități, în interesul serviciului, se majorează la 11.700 lei/zi;

b) indemnizația, prevăzută la pct. 11, pentru salariații delegați sau detașați, în cazul în care delegarea sau detașarea durează, neîntrerupt, mai mult de 30 de zile calendaristice în aceeași localitate, se majorează la 156.000 lei lunar.

Această indemnizație se acordă proporțional cu numărul de zile care depășește durata neîntreruptă de 30 de zile calendaristice.

2. Noile cuantumuri stabilite prin prezentele instrucțiuni se aplică începând cu data publicării acestora în Monitorul Oficial al României.

3. Cu aceeași dată, Instrucțiunile nr. 47.933/1996, aprobate prin Ordinul ministrului de stat, ministrul finanțelor, nr. 1.733 din 6 septembrie 1996 și publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 228 din 24 septembrie 1996, își încetează aplicabilitatea.

Nr. 35.160/1997.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58 și 335.01.11/4028.

